

Hygiena zvěřiny

Táto príručka pre poľovnícku prax práve vyšla v druhom prepracovanom a rozšírenom vydaní. Napísal ju pod vedením MVDr. Vodňanského, Ph.D. kolektív 9 erudovaných autorov z Rakúska, ČR a SR. Vydal ju Stredoeurópsky inštitút ekológie zveri Brno-Wien-Nitra v spolupráci s Inštitútom ekológie zveri VFU Brno, s finančnou podporou Lesov ČR, š.p. a časopisu Myslivost. Má 177 strán a je veľmi bohato a názorne vybavená inštruktážnymi farebnými fotografiami a kresbami. Je síce spracovaná na základe najnovších vedeckých poznatkov, avšak text je prístupný a zrozumiteľný aj pre radového poľovníka.

Na začiatku knihy sa k jej čitateľom prihovárajú Ing. Jiří Papež, predseda poľnohospodárskeho výboru poslaneckej snemovne Parlamentu ČR a Ing. Karel Kratochvíle, predseda podvýboru pre poľovníctvo, rybárstvo, včelárstvo, záhradkárstvo a chovateľstvo v poľnohospodárskom výbore poslaneckej snemovne Parlamentu ČR. Obsah tvoria hlavné kapitoly: Právne predpisy ČR v oblasti hygieny zveriny – Legislatíva EÚ vo vzťahu k zverine – Mäso zo zveri (zverina) – Mikrobiológia a hygiena – Anatómia a fyziológia – Posudzovanie zveri pred ulovením – Vyrhovanie zveri – Posudzovanie ulovenej zveri pri vyrhovaní – Vyšetrenie ulovenej zveri – Choroby zveri – Špeciálne vyšetrenie.

Vydanie publikácie (na kvalitnom papieri v pevnej väzbe) je veľmi aktuálne a potrebné. Ako vieme, v legislatíve EÚ ako aj v národných legislatívach jednotlivých štátov sa neustále zvyšujú nároky na hygienu živočíšnych produktov, vrátane diviny, na manipuláciu a na obchodovanie s nimi. Preto sa aj u nás školia osoby, ktoré budú oprávnené vykonávať prvotné posúdenie ulovenej zveri po stránke hygienickej a zdravotnej. Ale aj užívatelia poľovníckych revírov musia poznať svoje práva a povinnosti v súvislosti so zaobchádzaním s divinou a samozrejme aj výkonné a spracovateľské záležitosti sa musia striktnie riadiť platnými predpismi.

Publikácia je v tomto smere veľkou pomocou pre všetky zainteresované osoby, lebo z nej získajú všetky potrebné informácie a metodické pokyny týkajúce sa zaobchádzania s divinou. Je len škoda, že v slovenčine nemáme takúto publikáciu, ale si myslím,

že čeština je pre nás dostatočne zrozumiteľná. Musíme však pritom pamätať na to, že je spracovaná na základe českých právnych predpisov v oblasti hygieny zveriny, ktoré sú čiastočne odlišné od našich.

Aj napriek tomu odporúčam túto veľmi hodnotnú knižnú

publikáciu na preštudovanie každému slovenskému veterinárovi a poľovníckemu funkcionárovi, ktorý nejakým spôsobom zodpovedá za zaobchádzanie s divinou. Osobitne ju dávam do pozornosti všetkým „vyskoleným osobám“, ako aj tým, ktorí sa na takéhoto školenie ešte len pripravujú.

PAVEL HELL, SIEZ Wien-Brno-Nitra

Dobrý štart s Bonou

Moji rodičia mali západosibirsku lajku, takže s týmto plemenom som sa zoznámil už ako dieťa.

Dodnes si spomínam, ako sa s ňou dalo hrať, ako vyvádzala na dvore, kolkokrát obetavo utekala za loptičkou, ktorú som jej hádzal, ako rýchle dokázala nájsť hračku, ktorú som náročky a veľmi dobre ukryl... Krátko povedané, moje detstvo – plné pohybu a hier – bolo spojené s lajkou.

Keď som sa po rokoch rozhodol, akého psa si kúpim, samozrejme, že to bola – západosibirská lajka Bona s preukazom o pôvode. Aj u nej sa potvrdili všetky dobré vlastnosti tohto plemena: hravosť, prítlunosť, poľovnícke schopnosti, ktoré som si overil najmä pri love diviacej zveri. Preto som sa po čase rozhodol pre chovateľskú záľubu a založil som chovateľskú stanicu Biela Breza.

Začínal som s Bonou. Pravda,

spočiatku to nebolo také ľahké, ako som si možno predstavoval. Dovtedy som predsa žiadneho psa necvičil, preto som sa musel naučiť, ako správne postupovať pri výcviku. Našťastie Bona bola veľmi učenlivá a robila mi iba radosť. Návčik sme robili denne a jej výsledky boli hneď spočiatku obdivuhodné. Súčasne mi boli povzbudením pokračovať ďalej, v čom ma podporovala celá moja rodina a najmä otec. Ukázalo sa, že Bona má veľmi dobrý čuch a má aj vynikajúci sluch, veď i na veľkú vzdialenosť dokáže začuť, ako si veвериčka lúska oriešok.

Tak ako lajka z môjho detstva, aj Bona má veľmi rada hry s loptou. Hneď vedľa nášho dvora je tenisový kurt a len čo stade náhodou preletí loptička, Bona je už pri nej. Veľmi sa teší, keď jej tenisovú loptičku hodím do diaľky a ona ju s radosťou nesie naspäť. Odvaha, disciplína a ostrom jej samozrejme nechýba, čo sa prejavilo na absolvovaných skúškach a na nejednej poľovačke.

S Bonou som absolvoval päť-šesť

stav, na ktorých získala ocenenia – 5 krát výborný, 3 krát CAC, 3 krát BOB, raz CACIB a Klubový víťaz. Absolvovala tiež skúšky SD, kde sa umiestnila v 1. cene a skúšky odvahy so známkom 4.

Z chovateľskej stanice Biela Breza vyšlo už päť psíkov, ktoré sú roztrúsené po celom Slovensku a svojim majiteľom robia veľkú radosť. Teraz prednedávnom mala Bona ďalší vrh: štyri sučky a jedného psíka.

Západosibirská lajka je plemeno naozaj obdivuhodné, veď s ním aj obyčajná prechádzka po revíri sa mení na zážitok plný zaujímavostí. Akoby všetko videla, všetko si všimla, na všetko reaguje tak, ako má, čiže ako vycíti želanie svojho pána. Vhodná je nielen ako poľovne upotrebitelný pes, ale aj ako priateľ rodiny. Navyše nie je náročným plemenom.

Začiatky mojej chovateľskej stanice Biela Breza s Bonou sú dobré. Som presvedčený, že také schopné a oddané ako Bona bude aj jej celé ďalšie potomstvo.

JAROSLAV VASIL